

ника, ако този клетникъ бы направилъ дѣ-
цата ми таквъзъ за каквъто ся надѣяхъ
азъ природно да бѫдѫтъ; виждъ гы, ду-
маше, испытай гы и сѫди.” — И наисти-
нѫ като гы испыта съдникътъ и чу бе-
зумнѣтъ имъ отговори, издаде това до-
стопамятно рѣшеніе: “Наставникътъ осѫ-
ждамъ на смърть като убіца на учени-
циятъ си, а бащатъ на глобж отъ три
тысещи жълтици, не защото го е из-
бралъ лошъ, понеже лесно може пѣкой
да ся измами въ това, но защото е и-
малъ тѣзъ слабость да го държи толкозъ
врѣме въ кашатъ си, и като бѣхъ го у-
вѣдомили за злонравството му.

Лудовикъ 9-й.

Лудовикъ 9-й, французскій царь,
ималъ таквъзъ голѣмѣ наклонности къмъ
правосѫдіето, щото въ самото си домо-
родство още не оставялъ не наказванї
неправдатъ. Единъ отъ братіята му, че-
ловѣкъ безочиявъ и мѫчитель запрѣлъ ед-
ниже единого отъ военныятъ чиновници съ